

Misjonsforståelse på norsk - II

Missiologisk forum ved Egede Instituttet har høsten/vinteren 1997-98 satt «Misjonsforståelse på norsk» som tema for en refleksjonsprosess i tre stadier. Vi introduserte prosjektet i forrige nummer, samtidig som vi presenterte bidragene til første stadium i prosessen. Ni representanter for norsk misjon ga en kort presentasjon av den misjonsforståelse som ligger til grunn for virksomheten i den enkeltes egen arbeidsammenheng. Foreliggende nummer bringer innspillene fra andre stadium i prosessen. Undertegnede skisserer noen teologihistoriske perspektiver som bakgrunn for tenkningen «på norsk». Hilde M. Sæbø Fjeldstad, som nylig har tilbragt et studieår ved Fuller-seminarets School of World Mission, presenterer synspunkter fra aktuell evangelikal misjonstenkning. Og Notto R. Thelle gir utfordringer ut fra en mer dialogorientert tenkning. Tredje stadium vil følge senere på året. Vårt håp er at prosessen skal bidra til fruktbar meningsutveksling og nytenkning i norsk misjon.

- Et av de springende punktene i misjonsdebatten den siste generasjon, hva enten misjonstenkningen var norsk eller utenlandsk, har vært forståelsen av misjonærtjenesten, eller - i enkelte sammenhenger - mangelen på forståelse for den. Det var derfor betydningsfullt at både KV og LVF på 1980-tallet utvetydig poengterte at det «alltid [vill] være behov for dem som har kallet og utrustningen til å krysse grenser» (*Misjon og evangelisering - en økumenisk bekreftelse*, KV 1982, par. 39). LVF uttrykte det slik: «There is an urgent need today to reaffirm the indispensable character of specific missionary vocations» (*Together in God's Mission*, LVF 1988, pkt. 4.2.2). Dokumentet fortsatte med en tilsvarende betoning av at kirkene må «utruste» mennesker til denne tjenesten.

I norsk sammenheng har samtalen om misjonærutrustningen og misjonærutdanningen pågått for fullt gjennom hele 1990-tallet, og

den er på ingen måte avsluttet. Denne vesentlige biten hører også med når vi nå taler om «misjonsforståelse på norsk». To personer sentralt plassert i misjonærutdanningen her hjemme, gir oss tankevekkende innspill i dette nummeret. Mette Bagge, Misjonshøgskolen, ser utfordringene i lys av aktuelle perspektiver på samfunnsutviklingen i vår tid, et perspektiv vi neppe har tillagt den vekt det fortjener. Ola Tulluan, Fjellhaug skoler, benytter sin faste spalte til å gi synspunkter på enkelte trender innen evangelikal misjonærutdanning i dag.

Tar disse bidragene oss inn i de utfordringer som møter oss ved misjonærtjenestens utgangspunkt, så tar Christopher Woie oss til det som følger i dens kjølvann. Vi har i NOTM den senere tid vært opptatt av å få inn bidrag som fokuserer på og reflekterer omkring det som skjer ved misjonærenes arbeid i praksis. Med sin presentasjon av Den evangelisk-lutherske kirkes framvekst i Thailand oppsummerer Woie i så måte et interessant kapittel fra de siste 20 år. Kapitlet er interessant særlig fordi det viser norsk misjon i internasjonalt, kirkeplantende teamarbeid med «gamle» og «unge» kirker side om side. Det tar oss inn i en virkelighet som i stadig større grad vil prege morgendagens misjon, som vil bli inspirerende og utfordrende, som vil sette store krav til misjonærens utrustning og holdninger, og som vil måtte få avgjørende betydning for morgendagens «misjonsforståelse på norsk». LVFs misjonsdokument formulerer det slik: «Den tid er forbi da misjonærtjenesten ble betraktet som et monopol for 'kristne land' i Europa og Nord-Amerika. Misjonærer trengs nå fra kirker på alle kontinenter.... Følgelig må misjonærer i dag forberedes til å arbeide i internasjonale og interkulturelle team» (*Together in God's Mission*, pkt. 4.2.2).

Jan-Martin Berentsen